

10

SOYU TLAMALAR,
İMALAR,
MÜTALAALAR

2.9—2.12.2023

İMALAT
- HANE

10: SOYUTLAMALAR, İMALAR, MÜTALAALAR

Küratör:

Duygu Demir

Sanatçılar:

Ahmet Doğu İpek

biriken

Burak Kabadayı

Cevdet Erek

Deniz Aktaş

Hakan Topal

Hale Tenger

Hasan Özgür Top

Huo Rf

İnci Furni

Özlem Günyol

& Mustafa Kunt

Metinler:

Bora Gürarda

Duygu Demir

Görsel İletişim

ve Kitapçık Tasarımı:

Dilara Sezgin

Bu kitapçık, Duygu Demir

küratörlüğünde,

2.9 - 2.12.2023 tarihleri

arasında İMALAT-HANE'de

gerçekleşen 10: Soyutlamalar,

İmalar, Mütalaalar sergisine

eşlik etmektedir.

İMALAT-HANE Ekibi:

Kurucu Direktör

Bora Gürarda

Sanat Direktörü

Murat Alat

Direktör Yardımcısı

Gül Özcan

Proje Koordinatörü

Merve Karakoç

Operasyon ve Planlama

Mert Özyay

Kaynak Geliştirme

Yavuz Parlar

Sergi Kurulumu:

Barış Öktem

Zeki Avşar

Teşekkürler:

Arter

BüroSarigedik

Protocinema

SALT

Ali Sarp Aktan

Berke Can Özcan

Jorela Kariqi

Mert Ünsal

Recep Onur Bayramoğlu

Selim Akpınar

2023-2024

Ana sponsorlar:

KONFİDA

CDBANK

TEPTA
AYDINLATMA

Bireysel Destekçiler:

Necat Altın

Yalçın Aras

Yasemin Uyar Duman

Mehmet Hakkı Erbak

Nuri Cem Erbak

Marco Filauro

Emre Gencer

Levent Güven

Erman Ilıman

Özlem Ilıman

Vehbi Varlık

10: SOYUTLAMALAR, İMALAR, MÜTALAALAR

İ M A L A T
- H A N E

10: SOYUTLAMALAR, İMALAR, MÜTALAALAR

Duygu Demir

...bir toplumun muhakemesini istatistiklerden çok sesleri, sanatı ve festivalleri üzerinden yapmayı öğrenmeliyiz. Gürültüyü dinleyerek insanların aptallığının ve hesaplarının bizi nereye götürdüğünü ve hâlâ ne umutlara sahip olmanın mümkün olduğunu daha iyi anlayabiliriz.¹

Bu serginin hazırlık süreci sırasında Hale Tenger'le konuşurken bundan on sene önce kendi çocukluğuma dair bir anı ve ayrıntıdan ona tam da aynı şekilde tekrar bahsettiğimi fark ettik. Konuyu 2013'te ilk gündeme getirdiğimde Tenger'in *Böyle Tanıdıklarım Var III* işi üzerine bir yazı yazıyordum. Tenger *Böyle Tanıdıklarım Var III* yerleştirmesini Emre Baykal'ın küratörlüğünü üstlendiği *Haset, Husumet, Rezalet* sergisi için üretmiş, o zaman İstiklal Caddesi üzerinde yer alan Arter'in caddeye bakan vitrininden de görünür şekilde binanın girişine yerleştirmişti. Bir çeşit hafıza geçidi gibi kurgulanmış enstalasyon doktorların röntgenlere bakmak için kullandığı negatoskop benzeri ışıklı yüzeylerden oluşan bir labirentti aslında. İki metre yüksekliğindeki bu ışıklı kutularda sergilenen röntgen baskıları sanatçının en geniş anlamıyla devlet şiddetine tanıklık eden arşiv fotoğraflarından yaptığı bir seçkidenden oluşuyordu. İşin sergilendiği 2013'teki güncel olaylardan yaklaşık 60 yıl geriye kadar uzanan envai çeşit kaynaktan seçilmiş bu görüntüler ülkenin yakın tarihi de göz önüne alındığında ne yazık ki büyük bir tarama ve ince bir eleme gerektirmişti. Fotoğrafların bazısı siyahın beyazın siyah olduğu bu negatif hallerinde bile çok tanıdık, bazılarıysa sansür veya oto sansür de dâhil çeşitli nedenlerden daha önce hiç yüzü görmemiş yabancı imgelerdi. Her halükârda, tarihsel veya politik bağlamı tam çıkarılamasa bile patlamalar, yağmalar, protestolar sırasında sürüklenen bedenler gibi bütün fotoğraflardaki karanlığın aşıkariğinden hissiya-

¹ Attali, Jacques. *Noise, The Political Economy of Music*, The University of Minnesota Press, 1985: 3. ("...we must learn to judge a society more by its sounds, by its art, and by its festivals, than by its statistics. By listening to noise, we can better understand where the folly of men and their calculations is leading us, and what hopes it is still possible to have.")

tın tayininde şüphe götürmez bir ortaklık vardı. İnsan o koridorlarda fazla zaman geçirmeye dayanamayıp hemen çıkmak istiyordu bu labirentten. Benimse özellikle takıldığım fotoğraf Uğur Mumcu'nun öldürülmesine dair olmalı. Çözümlememiş travmaları başka formlarda tekrar tekrar yaşamak gibi Tenger'e on yıl sonra bir daha anlattığım şey ise 1993'te yaşanan suikastın Ankara'da bizim oturduğumuz yerin bir sokak üstünde gerçekleşmiş olmasıydı. Hatırimda yer eden şey, 8 yaşındaki aklımla olayı tam kavrayamamış olsam da annemle babamın beni o akşam Karlı Sokak'a götürmesi ve olay yerine bırakılan çiçeklerin arasına bir yere diktiğimiz mum olmuştu. Annemin beni kendi mahallemizde götürdüğü ve aklımda bir o kadar yer eden bir diğer şey ise yan apartmanımızdaki galerinin açılış ve sergileriydi. Tenger'le sohbetimizde bir araya getirdiğim ve Gezege Sokak'taki çocukluğuma dair muhtemelen benzer derecede kafa karıştırıcı ama bir o kadar da iz bırakan bu iki tecrübe, onların arasındaki fiziksel yakınlık ve ona doğru orantıdaki düşünsel ve duygusal ayrılkı aslında.

Bu sergi hayatımı etkileyen ve kafamı meşgul eden bu iki farklı yetki alanıyla ilgili: bir yanda reel politik, gündelik ve derin karanlık, kontrol edilemeyen ama maruz kalınan çeşitli şiddet biçimleri, diğer tarafta ise dünyaya bunlara rağmen başka bir hassasiyetle, düşünmeye ve hissetmeye açık, hazmederek bakmaya çalışan bir varoluş biçimi. Bakması zor şeylere kafa çevirmek yerine daha da merakla sarılmaya, anlamaya uğraşırken, form üzerinden, adeta travmayı tekrar eder gibi, farklı şekillerde anlatarak, malzemenin sınırlarını zorlayarak, olan biteni idrak etmek. Bu iki şey hizalanabilir mi? *10: SOYUTLAMALAR, İMALAR, MÜTALAALAR* geçirdiğimiz son on yıla bakarken kendi hizamı bulmama yardım eden ve hizasını bana benzer bir yerden arayanların bir araya gelmesi.

Serginin belirleyici filtresini 2013-2023 arası geçen on yıl oluşturuyor; bu rakam bir yandan alışılmalı fakat tamamen afaki bir sanatsal tetkik aralığı olduğu gibi hem Türkiye dahilinde hem de dünya ekseninde belirleyici sosyal, politik ve düşünsel sismik hareketlerin yaşandığı bir döneme de denk geliyor. *10: SOYUTLAMALAR, İMALAR, MÜTALAALAR* bu süreçte tanık olduğumuz değişim ve dönüşümlere sanatın yetki alanının içinden bakmayı seçen sanatçıların işlerini bir araya getiriyor. Serginin iddiası ne bütünsel bir kapsamlılık ne de eksiksiz tarihsel bir tespit. Bu birliktelik önerisinin mütevazı tasavvuru olan bitene, kayma ve sapmalara, tahayyül edilemeyen ama vuku bulan küçük ya da büyük şiddetli değişimlere eleştirel düşünceyle estetik edimin kol mesafesinden bakabilmek. Başlıkta yer alan soyutlama, ima ve mütalaa ise sergideki sanatçıların bunu yaparken bazen tekil, ba-

zen iç içe geçmiş şekilde başvurduğu metot veya stratejileri imliyor. Bu yöntemler aynı zamanda son on yılda dönüşen sanatın kendi sözlüğüne ve yeni ya da başka şekillerde söz söyleme biçimlerine de atıfta bulunuyor. Burada soyutlama 20. yy. sanat tarihinden bildiğimiz indirgeme veya dünyevi olanı etkisizleştirme olarak değil, bir hayatta kalma taktiğine, ima kurnaz bir görünenin görünmezliğine dönüşürken, mütalaa çoğunlukla olduğu gibi hem sanatçıların hem de küratörün ince ama iz bırakan kertiği görevini görüyor.

Sergideki işlerin yerleşimi üretim tarihleri değil ama yaptıkları çağrışımlar ve ele aldıkları gündem konuları üzerinden gevşek bir kronoloji izliyor. İMALAT-HANE'ye gelenleri karşılayan Özlem Günyol ve Mustafa Kunt'un cephe uygulaması *Resimden Önceki Resim* (2019/2023) aslında sergiyi en yakın geçmişe bağlayan, varolan bir işin yerel uygulaması ve yeniden değerlendirmesi. İkilinin Avrupa Parlamentosu seçimleri için arama motorlarının görsel indirme –ya da indirememe– hızından yola çıkarak yarattıkları soyutlama bir yandan lokasyon verilerine göre gündemin fotoğrafını çekerken bir yandan da geometrik bir soyutlamaya benziyor. Türkiye genel seçimleri döneminde yerele uyguladıkları bu resim çekme yöntemi de bir yandan çok şey söylerken diğer yandan içeriğe dair hiç ipucu vermiyor. Binaya girdiğimizde ise biriken'in performatif yerleşmesiyle bu on yıllık aralığın en başına dönüyor ve unuttuklarımızı hatırladığımız bir ruh haline giriyoruz. Arkasında Hale Tenger'in Gezi Direnişi'nin hemen öncesi ve sonrasında ürettiği iki kardeş video bizi kendi varoluşsal salınımımızla karşı karşıya getiriyor: Görmek-görmemek, işitmek-işitmemek, bilmek-bilmemek arasında gidip gelen ve bazen de ses çıkarmaya karar veren Üç Bilge Maymun'un dansını izliyoruz. *Yıldızlarda Dans* (2013) ve *UMUT?* (2013) videolarının tasvir ettiği iki uç durumu Ahmet Doğu İpek'in *Siyah Su Kayıtları – Günler* (2016-2017) takip ediyor ve bizi çakıldığımız umutsuzluğa bir süreliğine de olsa demirliyor. Bu karanlığı ise İnci Furni'nin şehir tecrübesinde karşısına çıkan bariyerleri kendine has naif çizgi ve renkleriyle kaydettiği yerleşmesi *Engeller* (2023) takip ediyor ve aynı zamanda hepimizin karşılaştığı fizik ve fiziki olmayan tümsek ve bariyerleri de anımsatıyor. Bu alana hâkim olan sessiz ses ise Cevdet Ereğ'in aslen Anvers'de şehirden gelen, İMALAT-HANE'de ise serginin kendi ünlemine dönüşen duvar uygulaması AA AA (2018/2023). Ereğ'in bu mimari müdahalesindeki tipografik tema onu takip eden iki işte de devam ediyor: gene Özlem Günyol ve Mustafa Kunt'a ait video yerleşmesi *Yasaklanmış Harfler*'de (2019) bir araya gelmesi yasaklanmış harfler toplanma hakkı elinden alınmış kişiler gibi boşlukta geziniyorlar. Bu işin hemen üst komşusu ise Hasan Özgür Top'un Türkiye'de ilk defa gösterilen *Bir Kahramanın Düşüşü* (2020) DAES'in propaganda malzemelerinde kullandığı

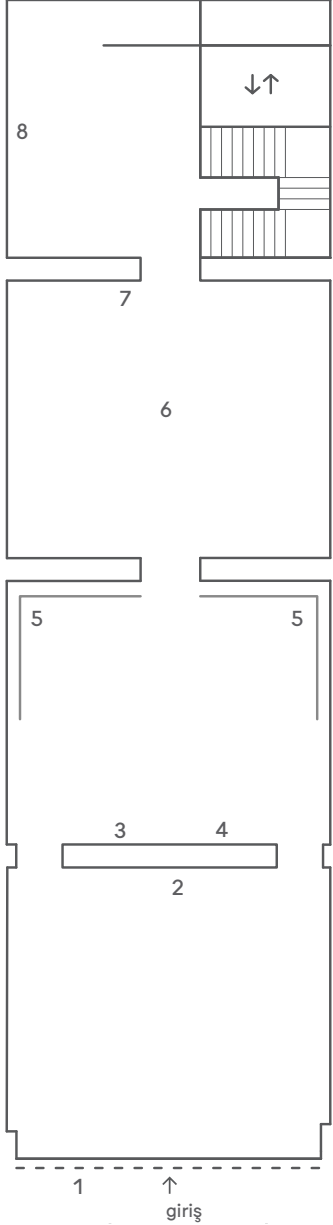
yazı karakteri Trajan'ı medya arkeolojisine tabi tutarken formal seçimlerin arkasındaki ideolojik yüke de dokunuyor. İMALAT-HANE'nin en üst katında ise insan ve hayvanların zorunlu kaldıkları hareket ve yer değiştirmeler öne çıkıyor. Hakan Topal'ın kelaynak kuşları üzerine araştırması bir devlet alegorisine dönüşürken Huo Rf'nin erkek arkadaşı ile yaptığı bir telefon konuşması *15 Lira* (2015) işinde Türkiye'den geçen göç yollarının bir haritasına dönüşüyor. En sonda ise serginin kalp atışı giderek zayıflıyor, şiddetin görülen ve görülmeyen izleri, Burak Kabadayı'nın duvar yerleşmesinin cızırtılarında ve Deniz Aktaş'ın manzaralarına bakarken durma noktasına geliyor.

biriken ikilisinin serginin açılış ve kapanışında tekrarlayacağı *Yazıklar Listesi*'nde de örüldüğü gibi kişisel ile toplumsal birbirinden hiç ayrılamıyor. Hale Tenger'le 2013 ve 2023 konuşmalarımızda olduğu gibi biriken'in işini kurarken de bilinçdışı bir bağlantı aynaya bakar gibi yüzüme çarptı: *Unplugged*'daki araba da bana Uğur Mumcu suikastını hatırlatıyordu. Onların da dediği gibi:

“*Otomobillere yazık oldu
Toros ya da mercedes
Siyah ya da beyaz
Çarpan ya da havaya uçan
Giden ya da kaybolan
Basıp gitmeye yazık oldu*”

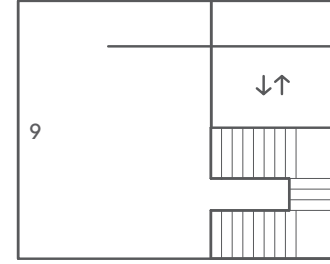
10: SOYUTLAMALAR, İMALAR, MÜTALAALAR son on yılda yaşananların sadece bir kısmına değebiliyor, anlatılabilecek ve kayda geçmesi gerekenlerden ufak da olsa ortak bir damara işaret etmeye, yaralara ve kabuklara dokunmaya ve tecrübe edilen his yelpazesinin ufak bir kısmını da olsa hatırdaki tutmayı umuyor.

ZEMİN KAT

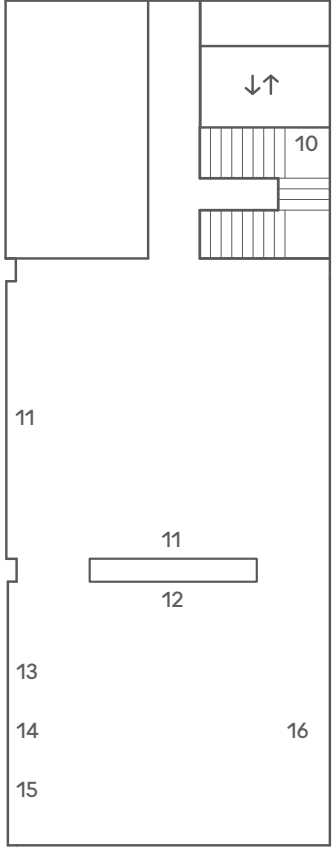
- 1** Özlem Günyol & Mustafa Kunt
Resimden Önceki Resim
2019-2021
Mesh vinil üzerine ink-jet baskı
850 x 1191 cm
- 2** biriken, *Unplugged*
2018
Siyah baloncuklu naylon, hava üfleyici fan,
alüminyum esnek boru, Arduino, ses
- 3** Hale Tenger, *Yıldızlarda Dans*
2013
Video ve ses, 2'57"
- 4** Hale Tenger, *;UMUT?*
2013
Video ve ses, 58"
- 5** Ahmet Doğu İpek, *Siyah Su Kayıtları – Günler*
2016-2017
Kâğıt üzerine suluboya
Değişen boyutlarda 157 parça

ARA KAT

- 6** İnci Furni, *Engeller*
2022
16 adet kâğıt üzerine akrilik desen
Her biri 100 x 70 cm
- 7** Cevdet Erek, *AA AA*
2018/2023
Beyaz duvar üzerine siyah boya
- 8** Özlem Günyol & Mustafa Kunt
Cezalı Harfler
2019
Dijital video, döngü
- 9** Hasan Özgür Top, *Bir Kahramanın Düşüşü*
2020
Tek kanallı video, 14'48", 1080p

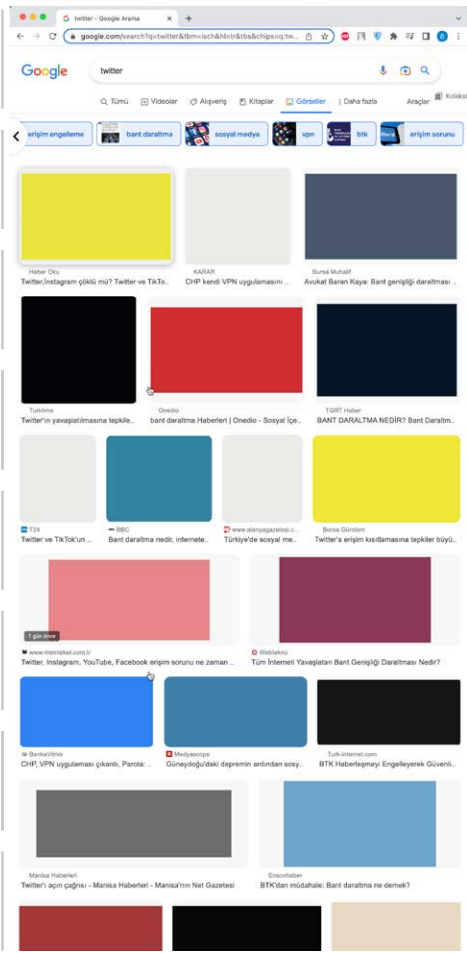
ÜST KAT

- 10** *Huo Rf, 15 Lira*
2015
Banknot üzerine çizim, bakır levha üzerinde çerçevesi, 15 x 48 cm Arka plan: Kullanılmış, dikilmiş, ten renklerinde deri parçalarından kolaj, 171 x 102 cm
- 11** *Hakan Topal, Altın Kafes*
2022
İki kanallı video, kil üzerine baskılar, pullar, kartpostallar ve kitaplar
- 12** *Burak Kabadayı, "Bırak Orada Kalsın"*
2016
Enstalasyon; 26 adet kalıp ve 26 adet ses
- 13** *Deniz Aktaş, 9 Tahta I*
2021
Kâğıt üzerine mürekkepli kalem
61 x 85 cm
- 14** *Deniz Aktaş, Kayıp Geometri*
2023
Kâğıt üzerine mürekkepli kalem
70 x 100 cm
- 15** *Deniz Aktaş, 9 Tahta II*
2021
Kâğıt üzerine mürekkepli kalem
70 x 100 cm
- 16** *Deniz Aktaş, Bilinmeyen*
2021
Kâğıt üzerine mürekkepli kalem
50 x 100 cm

ÖZLEM GÜNYOL & MUSTAFA KUNT

Resimden Önceki Resim
2019-2021
Mesh vinil üzerine ink-jet baskı
850 x 1191 cm

Yerleştirme görüntüsü, Kunstfenster im BDI, Berlin
Fotoğraf: Alexander Grennigloh

Özlem Günyol ve Mustafa Kunt 2005 yılından bu yana birlikte çalışıyorlar. Çalışmalarında bireysel ve kolektif aidiyetin temsili, dil, güç ve otoriteyi temsil eden semboller ve medya aracılığıyla iletilen bilgi gibi konuları inceliyorlar.

Resimden Önceki Resim Google arama motorunun görseller sekmesinde karşımıza çıkan imgelerin yüklenme anında yerlerini dolduran renklere referans veriyor. İkili bu işi ilk olarak 2019 yılında Avrupa Parlamentosu seçimleri sırasında yaptıkları aramalara dayandırmış ve arama motorunun verdiği önermelere göre kelimeler ekleyerek ulaştıkları sonuca duvara boya ile uygulamışlardı. Bursa'daki cephe yerleştirmesindeki renkler ise Türkiye'de 2023 yılı Cumhurbaşkanlığı ve milletvekili seçimlerinin birinci ve ikinci ayağı arasında sanatçıların VPN kullanarak Türkiye'ye yaptığı aramalardan seçtiği bir arama sekansının açılması sırasında görseller yüklenmeden karşılına çıkan renklerin ekran

görüntüsünü esas alıyor. Bu resim öncesi resimler spesifik bir zamanda ve spesifik bir lokasyonda gündemi oluşturan haberlerin bir çeşit soyutlaması olarak karşımıza çıkıyor. Örneğin, ikili Google'ın görsel arama motoruna Twitter yazdığına algoritmanın öneri olarak verdiği "bant daraltma," "erişim engelleme," "BTK" gibi başlıklar o sırada en çok kullanılan arama terimleri üzerinden o anın bir nevi resmini çiziyor. Detayları daha belirmemiş olan görsellerde en ağırlıklı olarak beliren rengin boyadığı bu soyut ve köşeli imgelerin ulaşılacak istenen veriye ulaşılmadan önce ortaya çıkması, veriyle olan ilişkimizin de bir aynası oluyor. Bir yandan da izleyici kendini yazılı içerik ile görsel arasındaki mesafeyi kaydeden bir resme bakar buluyor. Web kullanıcıları olarak aşına olduğumuz bu dijital yüzey, en başta web tasarım stratejilerinin kullanıcı üzerindeki etkisini ve gerçeği gizleyen bir imge rejimine göz kırıyor. Aranılan verinin içeriğine, bilimselliğine, politikliğine ya da vahşiliğine kulak asmaksızın bilgiyle olan iletişimimizi sterilize eden renkler aynı zamanda artan veri akışı, bilgi kirliliği, yalan haberler ve sansüre referans veren pasifize edici izlemelik soyut imgelere dönüşüyor. Sergi mekânının ön cephesini kaplayan yerleştirme içerisi ve dışarı arasında eşik oluşturan bir katman yaratıyor. Bu resim öncesi resim, "büyük resmi" görmemizi engellerken, aynı zamanda da bünyesindeki renklerin gölgesini serginin içine düşüren bir arayüz görevi görerek, sergi mekânlarının sanatla kurduğu ilişkiyi mütalaa eden tarihsel tartışmalara da göndermede bulunuyor.

biriken

Unplugged

2018

Siyah baloncuklu naylon, hava üfleyici fan, alüminyum esnek boru, Arduino, ses

Yerleştirme ve performans: biriken (Melis Tezkan, Okan Urun)
Arduino yazılım ve proje asistanı: Selçuk Eren Kale

biriken, balonun dikiminde verdiği teknik destek için Hilal Polat'a teşekkür eder.

Unplugged 2018 yılında Pera Müzesi'nde Çelenk Bafra küratörlüğünde düzenlenen "Mektep Meydan Galatasaray" sergisi kapsamında üretilmiştir.

biriken sanatçı ikilisi, sergi açılış ve kapanış günlerine özel olarak, *Unplugged*'da eşlik eden *Yazıklar Listesi*'ni seyirciyle paylaşacak.

Fotoğraf:
(Üst ve sağ)

Selçuk Eren Kale

Fotoğraf: Suna ve İnan Kıraç Vakfı, Pera Müzesi

2006 yılından beri tiyatro, video ve performans temelli çalışmalar yapan Melis Tezkan ve Okan Urun'un oluşturduğu sanatçı ikilisi biriken'in pratiği ister günlük, ister sosyal, ister kavramsal olsun günümüzün gerçekliğiyle ilgileniyor.

Unplugged siyah renkte baloncuklu koruma ambalajından üretilmiş otomobil şeklindeki balonun koreografik performansını içeren bir yerleştirme. Serginin açılışında ve kapanışında gerçekleştirilen performansta ikilinin mikrofonların başına geçerek paylaştığı *Yazıklar Listesi* onların yokluğunda işin iki yanında yer alan kulaklıklardan dinlenebiliyor. 90'lı yılların Türkiye ve dünyada iz bırakan olaylarının bir metaforu olarak kurgulanan *Unplugged* sanatçıların bu yıllara tekabül eden ergenlik ve düş kırıklıklarının da taşıyıcısı oluyor.

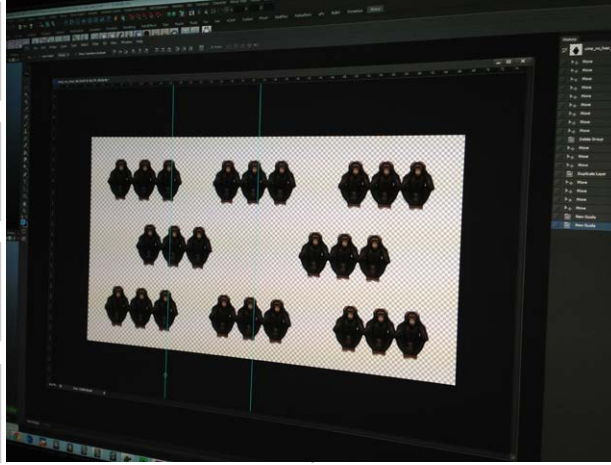
Yerleştirmenin odağındaki kara naylon araba Türkiye'nin sosyo-politik tarihinden birçok çağrışımı da yanında getiriyor; arabalara

yerleştirilen bombalar ve şaibeli suikastlar, trafik kazalarının ortaya çıkardığı karanlık ilişkiler, arabaya bindirilip dönmeyenler, izinsiz ve kimliksiz takipler belleğimizin gücüne karışarak yüze çıkıyor. Naylon araba sıkışık ve zorlanan bir nefes gibi yavaş yavaş şişip sönerken arabanın arkasından bütün mekâna yayılan tekinsiz müzik serginin de ritmini ve tonunu belirliyor. Yerleştirmeye eşlik eden *Yazıklar Listesi*'nde biriken'in alt alta dizdiği söz öbekleri resmi tarihle kişisel olanı birbirine örerken, günlük yaşamdan ve hafızalardan yavaşça silindiğini sezdirenen durum, olay ve yerleri de geri çağırıyor. Bu liste bir yandan ortak bir hafızanın varlığını vurgularken bahsettiği şeylerin yok oluşunu ve unutulmasını da açığa çıkarıyor. *Unplugged*, tarihi ve belleği net ve ideolojik bir temsilden uzaklaştırıp sanatçıların olduğu kadar izleyicinin de kişisel anılarını canlandırarak, hem nostaljik hem de trajik bir kolektif hatırlatmaya dönüşüyor.

HALE TENGER

Yıldızlarda Dans
2013
Video ve ses, 2'57"

¿UMUT?
2013
Video ve ses, 58"

Hale Tenger, kaynağını kültürel, politik, tarihsel ve psiko-sosyal referanslardan alan çalışmalarıyla izleyicinin duyuşsal ve düşünşel dünyasını eş zamanlı olarak uyarmaya odaklanır. Karmaşık ve yüklü içerikleri damıtarak oluşturduğu görsel ve işitsel metaforlar aracılığıyla bellek, mekân ve zaman bağlantısı üzerinden izleyiciyi içşel bir deneyim yaşamaya teşvik eder. Tenger'in birbirinden farklı malzemeleri incelikli bir şekilde bir araya getirdiği geniş üretim yelpazesi, kapsayıcı yerleştirmelerinin yanı sıra video, heykel ve fotoğrafı da içerir. Sanatçının yerleştirmelerinde ve videolarında sıklıkla kullandığı ses, bazen özgün bir müzik, bazen bir anlatı veya ses-arşiv kayıtlarının düzenlenmesi gibi farklı biçimlerde yer alır.

Tenger'in Gezi Parkı Olayları'nın hemen öncesinde ve hemen sonrasında yaptığı bu iki video, gündemin hızla değiştirdiği Türkiye'de yaşananlara verilen tepki ve tepkisizliğin

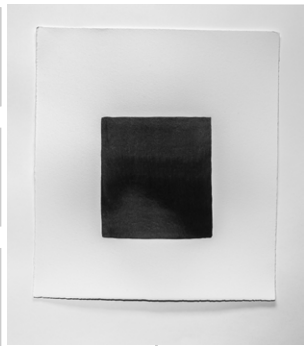
kaydını tutuyor. *Yıldızlarda Dans* videosu, sanatçının *Böyle Tanıdıklarım Var III* başlıklı devlet şiddetinin çeşitli biçimlerine odaklandığı yerleştirmesi için yaptığı uzun süreli bir arşivsel çalışmanın hemen akabinde yapılmış, Tenger bu derin araştırma sürecinde yoğunluğunu özellikle hissettiği karanlığa duyulan kayıtsızlığı videoda, Bing Crosby'nin ödüllü pop parçası *Swinging on a Star* eşliğinde Üç Bilge Maymun'u oynayanlar olarak ti'ye alır. *Yıldızlarda Dans*'ın hemen ardından ürettiği *¿UMUT?* videosunda ise aynı maymunlar bir dönüşüm geçirmiştir. Gaz maskesi takan ve kollarını kaldırmış bu angaje maymunlara Tenger'in Gezi Parkı protestoları sırasında yaptığı ses kaydı eşlik eder. Sergide yanyana gösterilen bu iki videonun arasındaki boşluk ise bu iki üretimin tam arasındaki tarihsel kırılma noktasını imliyor.

AHMET DOĞLU İPEK

Siyah Su Kayıtları – Günler

2016-2017

Kâğıt üzerine suluboya, 157 parça

Detaycı bir çalışma pratiğine sahip olan Ahmet Doğu İpek özellikle kendine özgü meditatif bir yaklaşımla ürettiği kâğıt üzerine sulu boya, mürekkep ve karakalem işleriyle tanınır. İpek'in kent ve doğayla kurduğu çok yönlü ilişki genellikle monokrom bir palet kullandığı serilerinde izleyiciye yansır. Mikro ve makro ölçekteki doku, tekrar ve modelleri araştıran, çok katmanlılık ve karmaşıklığın ön plana çıktığı serilerinde örüntüler, kitleler, masif kütleler ve organik formlardan ilham alır. Sanatçı bunların yanı sıra çeşitli işbirlikleri çerçevesinde farklı malzemeler kullanarak mekâna özgü işler ve yerleştirmeler gerçekleştirir.

Her biri kâğıt üzerine suluboya ile yapılmış siyah bir kareden ibaret *Siyah Su Kayıtları – Günler*, Ahmet Doğu İpek'in Temmuz 2016 ile Mart 2017 arasında her gün kendi kendine icra etmeyi sürdürdüğü performansın görsel kayıtlarıdır. Sanatçının beyaz kâğıt üzerine damlattığı siyah suluboyayı, başka hiçbir araç kullanmadan,

yalnızca kâğıt yüzeyini sabırla hareket ettirerek tam bir kareye tamamladığı bu sürecin sonunda ortaya 157 parçalık bir seri çıkar. Her biri üretildiği günün tanığı olan bu kareler birbirlerine çok benzeseler de hepsi farklı bir yüzey dokusuna ve kendine özgü izlere sahiptir. *Günler* serisi toplumsal gerginliklerin gölgesinin toplu bir resmi olduğu gibi, bu zaman aralığına hâkim olan kolektif ve karamsar ruh hali kadar günlükünü tuttuğu döneme dair etkilerin kişisel temayüllerini de bünyesinde barındırıyor.

İNÇİ FURNİ

Engeller

2022

16 adet kâğıt üzerine akrilik desen

Her biri 100 x 70 cm

İnci Furni resim yapma fikri ve eylemi üzerine yaptığı kavramsal incelemelerde, resim ve çizim, yüzey ve derinlik, soyutlama ve temsil, epik ve gündelik söylemler, dikeylik ve yataylık gibi konulara odaklanır. Furni, efemera, buluntu nesnelere ve performatif çizimi entegre ettiği işlerinde ve mekâna özgü yerleştirmelerinde tüm bu karşıtlıklarla oynar ve resmin ana temalarını yeniden ele alıp yüzeye aktarırken yapışöküme uğratır.

özgürlük alanlarına dair çağrışımlarla beraber geliyor. Yaklaşık olarak bir ilan panosunun büyüklüğünü baz alarak yaptığı bu yatay yerleştirme ve kullandığı renklerdeki umutlu çağrışımlar bu engellerin aşılmış olduğu bir yakın gelecek senaryosuna her şeye rağmen tutunabileceğimiz inancına göz kırıyor.

Engeller sanatçının şehirde gezinirken karşılaştığı hem görsel hem de fiziksel olarak erişimi engelleyen öğelerden yola çıkıyor. Furni'nin İstanbul'daki yeni atölyesine taşınma sürecinde etrafındaki mimari detaylara dair yaptığı gözlemler ve renk denemeleri dikey ve yatay çizgiler olarak kağıdın yüzeyini kaplayan mazgallara dönüşüyor. Bu soyutlamalar erişim engelleri, hapsedilme, hareket, düşünce ve söylemsel kısıtlanmalar gibi son yıllarda her türlü alanda yaşadığımız daralan

CEVDET EREK

AA AA

2018/2023

Beyaz duvar üzerine siyah boya

AAAAA, sergiden görüntü, M HKA 2018, Fotoğraf: Christina Clink

Cevdet Ereğ, Belçika'daki Anvers Çağdaş Sanat Müzesi'nde (M HKA) 2018 yılında gerçekleştirdiği kişisel sergisi "AAAAA" kapsamında ilk kez yaptığı yerleştirmenin tipografik öğelerini Bursa için uyarladı. Ereğ'in pek çok işinde olduğu gibi AA AA hem mimari, hem ses hem de grafik dille ilişkililiyor. Anvers'teki işin formu kentte bulunan belirli bir tipteki 2 katlı binaların cephelerinden doğrudan alınmış ve M HKA'nın kendine has üçgen planlı sergi alanındaki duvarlara birebir ölçekte uygulanmıştı. Modernist mimari üslubun bir çeşit türevi olan bu tür anonim uygulamalarının bugün neredeyse dünyanın her şehrinde bulunması, işin Bursa'daki halinin de mekâna özgü bir biçime dönüşmesini, yani İMALAT-HANE'nin kendi cephesine referans vermesini de mümkün kılıyor. M HKA'daki AAAAA abartılı bir perspektif duygusunu da bünyesinde barındırırken, burada mekânsal perspektif tekil bir duvarın iki boyutlu yüzeyinde düzleşerek Anvers'dekine benzer bir etki yaratıyor. Bursa'daki uygulamanın kaynağı, Ereğ'in 2018'deki sergiden bir yerleştirme

fotoğrafını alıp iki boyuta indirgeyerek, metal müzik gruplarının kullandığı logoları anımsatan bir şekilde tişört üzerine bastığı ilk grafik denemesinde yatıyor.

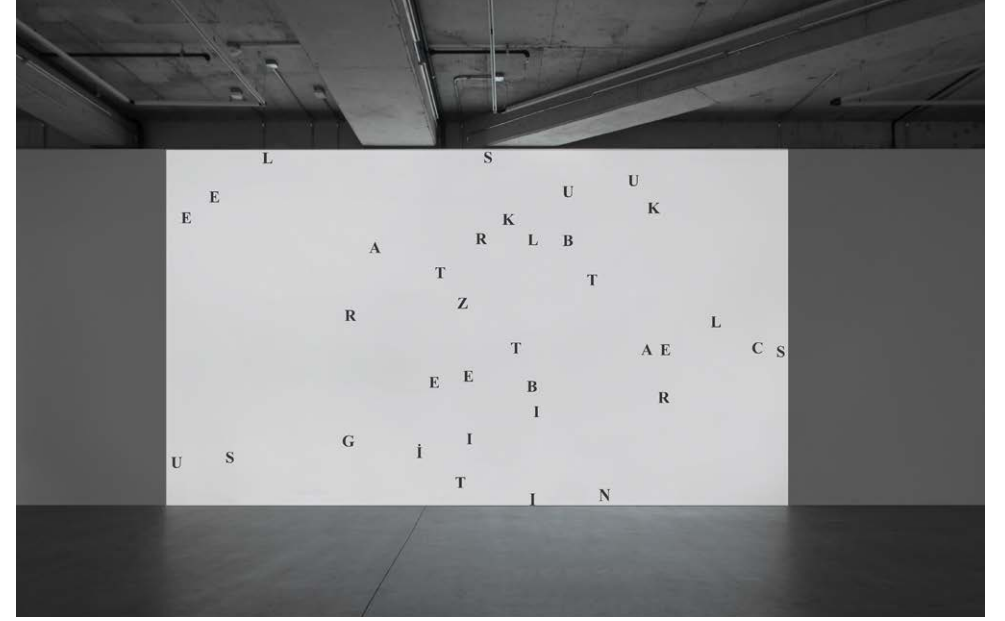
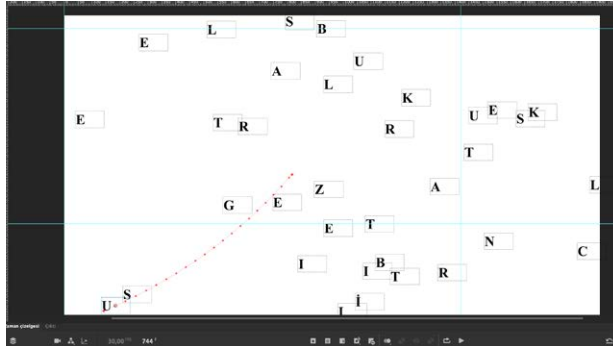
Anvers'de karşılıklı duvarlara çizilen binaların ana hatları aynı zamanda "AAAAAA!" şeklinde bir ünlem ifadesi olarak da okunuyor ve çizgi romanlarda ya da pop sanatta olduğu gibi, sanki şehrin kendisi izleyiciye öfkeyle, hayal kırıklığıyla ya da rahatlamaıyla bağırıyormuş gibi bir etki yaratıyordu. İMALAT-HANE bağlamında ise bu ses daha çok serginin kendisinden geliyormuş gibi algılanıyor. AA AA burada aynı zamanda sergide hemen ardından gelen iki video çalışmasıyla da bağlantı kuruyor. Özlem Günyol ve Mustafa Kunt'un boş bir alanda uçuşan yasaklanmış kelimelerden alınmış harfleri ve Hasan Özgür Top'un belirli bir yazı tipinin çeşitli kullanımına ilişkin medya arkeolojisi bize şunu gösteriyor: Gittiğimiz her yerde form, konum ve anlam ayrılmaz bir şekilde iç içe geçmiş durumdadır.

ÖZLEM GÜNYOL & MUSTAFA KUNT

Cezalı Harfler

2019

Dijital video, döngü

Yerleştirme görüntüsü, Dirimart, İstanbul, Fotoğraf: Nazlı Erdemirel

Özlem Günyol ve Mustafa Kunt 2005 yılından bu yana birlikte çalışıyorlar. Çalışmalarında bireysel ve kolektif aidiyetin temsili, dil, güç ve otoriteyi temsil eden semboller ve medya aracılığıyla iletilen bilgi gibi konuları inceliyorlar.

Cezalı Harfler 1 Mayıs 2018 yürüyüşlerinde atılması yasaklanan sloganlardan yola çıkıyor. Organize olarak bir araya gelmeleri yasaklanan boşlukta süzülen ya da rastgele dolaşan harflerin aniden bir anlam yaratma potansiyeli, devletin bir araya gelmiş insanlarda gördüğü tehdit yaratma potansiyeli ile eşleşen bir oyuna dönüşüyor. Harflerin zemin ve tavan arasında sıkışması ve duvarlardan sekmesi bir meydana toplanmış halkın polis bariyerleri tarafından çevrilmesini çağrıştıran bir çerçeve yaratıyor. Tekil olarak algılandığında anlamsız kalan bu harflerin anlamını ve gücünü birlikteliklerinden ve sınırlarıyla kurduğu diyalektik ilişkiden alabilmesi, anlamın ve direnişin kendinden menkul bir öznellikte değil de ötekiyle yaratılacak bir ilişkisellikte olduğunu açığa çıkarıyor.

HASAN ÖZGÜR TOP

Bir Kahramanın Düşüşü
2020

Tek kanallı video, 14'48", 1080p

Topic	Date	Title	Language	Type	Duration	Source	Video Link/Keywords
Islamic State	15-08-2015	Media Shows al-Muhajir in Iraq's Shaykh Muhsin al-Juburi: 'Am	Arabic	MVA	00:08:31	All Furqan Media Foundation	Media Showu Deyisi
Islamic State	15-07-2011	Shaykh Muhsin al-Juburi: 'Why We Do Jihad?'	Arabic	MVA	00:19:10	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-07-2014	Shaykh Muhsin al-Juburi: 'The First Caliph: Selection for the Isl	Arabic	MVA	00:05:10	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-07-2007	Cherishing of the Martyrs #1	Arabic	MVA	00:01:00	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-06-0001	Words from the Media Spokesman of Wilayat Nihawand	Arabic	MVA	00:10:00	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-10-2025	Rise in Alira #3	Arabic	MVA	00:10:00	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-10-2021	The Most Effective Packages	Arabic	MVA	00:06:47	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-10-2022	Rise in Alira #4	Arabic	MVA	00:01:21	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-10-2025	Defeating the Apostates (al-Murtaddin) from Battle at Gh	Arabic	MVA	00:08:30	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-10-2021	Popular Q&A to the People of Qadisiya After Hearing the News of the	Arabic	MVA	00:01:21	All Furqan Media Center	Uluslararası İslamiyet, İslam
Islamic State	15-10-2028	Cherishing of the Martyrs #2	Arabic	MVA	00:01:00	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-10-2013	Facts From The Depths	Arabic	MVA	00:05:00	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-11-2020	Rise in Alira #5	Arabic	MVA	00:01:18	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2014	The al-Anbar Spring	Arabic	MVA	00:01:27	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2011	The Expedition of the Prisoners #1	Arabic	MVA	00:01:18	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2006	Rise in Alira #1	Arabic	MVA	00:01:21	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2010	Strong Motivation is of Great Importance	Arabic	MVA	00:05:17	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2010	Cherishing of the Martyrs #1	Arabic	MVA	00:01:00	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2016	Cherishing of the Martyrs #2	Arabic	MVA	00:01:00	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2016-2	Cherishing of the Martyrs Part 4	Arabic	MVA	00:01:00	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2016-1	Cherishing of the Martyrs #3, Part 1	Arabic	MVA	00:01:00	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2016-3	Cherishing of the Martyrs #3, Part 2	Arabic	MVA	00:01:00	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2011	Press Coverage of One of the Darul Ifta' Tareks in the State of Aleppo	Arabic	MVA	00:01:21	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2014-1	Remaining in Iraq and al-Iraq	Arabic	MVA	00:01:21	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2014-2	So Fight Them, Verily They Are Polytheists	Arabic	MVA	00:01:07	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2014-1	Speech of Shaykh Muhsin al-Juburi	Arabic	MVA	00:01:00	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2016-2	Those Who Believed and Migrated #1	Arabic	MVA	00:01:13	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2016-1	Those Who Believed and Migrated #2	Arabic	MVA	00:01:00	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2016-3	Press Coverage of One of the Darul Ifta' Tareks in the State of Aleppo	Arabic	MVA	00:01:00	All Furqan Media Foundation	
Islamic State	15-12-2016-4	A Window Upon the Land of Epic Battles #1	Arabic	MVA	00:01:21	All Furqan Media	
Islamic State	15-12-2016-5	A Window Upon the Land of Epic Battles #2	Arabic	MVA	00:01:21	All Furqan Media	

Hasan Özgür Top'un yaklaşık 15 dakikalık videosu bir sorgu, bir psikoterapi seansı ya da bir çeşit günah çıkarma ritüeli arasında gezinen analitik bir itiraf olarak kurgulanmış. İşin çıkış noktasında ise 2014 yılında DAES'in YouTube üzerinden paylaştığı "Amerika'ya Bir Mesaj" başlıklı klipte yer alan Trajan yazı karakteri var. Sanatçı Hollywood yapımı filmler, video oyunları, siyasi liderlerin sosyal medya hesapları gibi bir çok farklı mecrada kullanılan bu yazı karakteri üzerinden "ideoloji ile mitolojinin yanyana geldiği" bir medya arkeolojisine giriyor. Videodaki anti-kahramanın çizdiği Roma İmparatorluğu'ndan günümüze uzanan alternatif tarihsel aksı takip ederken şaşırtıcı paralelliklerle karşılaşıyoruz. Bu çözümlenmeler aynı zamanda mercek altına alınan Altın Çağ, eril lider, sıradanın kahramanlığı gibi erk anlatılarını da eritiyor.

2020 yılında Protocinema ve SAHA desteğiyle üretilen bu iş, Türkiye'de ilk defa gösteriliyor.

HUO RF

15 Lira

2015

Banknot üzerine mürekkep,
bakır levha, atılmış deri parçaları

Huo Rf bireyliğin farklı tanımları, kimlik siyaseti, kültürel normlar ve toplumun mekânla ilişkisine odaklanır. Resim, heykel, fotoğraf, video, sanatçı kitapları gibi farklı mecralara yayılan pratiğinde çoğunlukla başka sanatçılar ve araştırmacılarla işbirliği yaparak üretir. Çoğunlukla buluntu malzemelerden yola çıkarak yaptığı işlerine yarı yansıtıcı, iletken ve değişken bakırı dâhil eder.

15 Lira devlet göç politikaları, siyasi hudutlar, fiziksel engeller ve para gibi sınırlamalara odaklanan bir asamblaj. Sanatçının bakır bir arka plan kullanarak bir çerçevenin içine sabitlediği banknotların üzerinde Suriyeli göçmen bir ailenin gizli ve geçişken hikâyesi kendi zeminine materyal bir zıtlıkta anlatılıyor. Üç adet 5 Türk Lirası'nın üzerine tükenmez kalemle yapılmış çizim ailenin Türkiye üzerinden yaptığı göçün kabataslak bir izleğini takip ediyor. Bu hikâyeyi taşıyan 15 lira ise hem o dönem basına yansıyan haberlerde Türkiye-Suriye sınırından kaçak göçmen geçişi için gerekli meblağa, hem de sanatçı bu hikâyeyi ilk dinlediği gün sokaktan aldığı çiçeğin fiyatına referans veriyor. Sanatçının sokaktan topladığı ve dikişle bir araya getirdiği deri parçaları ise farklı ten renkleriyle hem insan bedenini, hem de bir çeşit haritayı çağırıştırıyor. Bugünden bakıldığında ise 15 Türk Lirası'nın farklı bağlamlardaki karşılığı ve güncel değeri, deri parçalarının giderek eskimesi, dikişlerin zayıflığı ve bakırın giderek kararması işin üretiminden bu yana geçen sekiz yıla dair hem soyut hem de somut aşınmaların belgesine dönüşüyor.

HAKAN TOPAL

Altın Kafes

2022

2 kanallı video, kil üzerine baskılar, pullar, kartpostallar ve kitaplar

Altın Kafes (2022) Orta Doğu'nun göçmen kuşlarından biri olan, nesli tükenme tehlikesi altındaki kelaynakta yola çıkan bir yerleşirme. Palmira DAEŞ'in eline geçtiğinde, Kuzeydoğu Afrika'dan Birecik'e göç eden kelaynak kolonisi tümden yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. 2016'nın Mart ayında, 1970'lerin sonlarından bu yana yarı-yabanıl bir popülasyonu barındırmakta olan Birecik Kelaynak Üretim İstasyonu kuşları korumak için tutuldukları kafeslerden bırakmama kararı aldı. *Altın Kafes* bölgedeki sonu gelmez felaketlerin ortasında yaşanan bir dizi kapatılmaya referans veriyor; son derece uluslaştırılmış bir yeryüzü parçasına dağılmış eserler, harabeler, su kütleleri ve organizmalar üzerine şiirsel bir soruşturma. Devletin beden bulmuş bir sembolü olarak kafes, sınırlar, göçler, düşülen tuzaklar ve çevrilemezlik hakkında yeni çağrışımlar yaratmak üzere, birkaç dile çevrilmiş bir metin aracılığıyla canlandırılıyor.

BLIRAK KABADAYI

“Bırak Orada Kalsın”

2016

Enstalasyon; 26 adet kalıp ve 26 kanal ses

Burak Kabadayı video, ses ve çeşitli nesnelere ile kurduğu yerleştirmelerle enerji üretme ve harcama biçimleri ile hareketin formlarına odaklanıyor. Sanatçı doğal ya da doğal olmayan yollarla, bir araya geldiği diğer öğelerle etkileşimde veya alışverişte bulunan ve zaman içinde evrilen ya da dönüşen yapılar üzerinden bir çevre kurmakla ilgileniyor. Böylece bir arada var olma ya da yok olma imkânlarını ve algılama biçimlerini yeniden kurguluyor.

“Bırak Orada Kalsın” kopyalama, yer değiştirme ve taşınmaya maruz kalarak anlamını arar. İşin başlığındaki “Bırak Orada Kalsın” ibaresi sanatçının deliklerin kalıplarını alırken iki farklı kişiden duyduğu ve zıt anlamlarda kullanılan bir alıntı. Yoldan geçen birine göre delikler belgeledikleri şiddet nedeniyle orada kalmalıyken, evde yaşayanlardan biri için orada kalması gereken kalıbın dolgu malzemesiydi, çünkü artık delikler kapatılmıyordu. Kabadayı kalıpları aldıktan sonra deliklere müdahalede bulunmamayı seçti. Ama “Bırak Orada Kalsın” yerleştirmesi şu soruyu akla getiriyor: Boşluğu kopyalayarak kalıcı hale getirilmesi, geçmişin

bir belgesi veya bir anıt olarak kabul edilebilir mi? Yerleştirme, Kabadayı'nın Suriçi'nde yer alan bir evin dış duvarının yüzeyinde oluşmuş deliklerin kalıbını alarak, bu boşlukları dolu formlar olarak kaydetmesinden yola çıkıyor. Yerleştirmede sanatçının aldığı kalıplar, duvarın orijinalindeki izleri takip ederek, yüzeydeki konumlarına göre sergi mekânındaki duvara birebir yerleştirilir. Her bir kalıbın yanında yer alan küçük hoparlörlerden gelen sesler boşlukların oluşumu esnasında ortaya çıkmış olabilecek seslerin kaynağıyla doğrudan tanımlanamayan bir formda tekrar ilişki kurar. Bu sesler kalıplara eşlik ederken izleyiciyi bu heykelsi biçimlere yakından bakmaya ve kulak vermeye davet ederek mesafe ve odak hiyerarşisini yeniden düzenlemeyi amaçlar. Nesnelere ve sesler arasındaki ilişkiler ile nesnelere kendi arasındaki ilişkilerden mamul “Bırak Orada Kalsın” şiddetin biriktirdiği, üstü kapanmakta olan boşluk izlerini tarifleyerek üzerine konuşması güç olayların buğulu tarihinin bir belgesine dönüşür ve boşluğun kalıcılaştırılmasının potansiyel anlamlarına odaklanır.

DENİZ AKTAŞ

9 Tahta I, 2021
Bilinmeyen, 2021
9 Tahta II, 2021
Geometri, 2021

Kâğıt üzerine mürekkepli kalem

Deniz Aktaş, gördüklerini vücudundan süzerek tekrarlamak için kullanıyor ve resim kağıtlarının önünde çok fazla zaman geçirmeyi seçiyor; tıpkı, yaşayan kişinin bünyesine yerleşen bazı travmatik olayların, istemsiz olarak tekrarlanması gibi. Sanatçı yok edilenleri ya da tanık olduğu korkunç olayları görüntü olarak yeniden kurgulayarak, parçalarını satır satır takip ederek, tüm gölgelerini kağıda kaydederek kavramaya çalışıyor. Tekrar, yalnızca sanatçının temsili eyleminde değil, aynı zamanda ortaya çıkan görüntülerin kendisine de sıklıkla yansıyor. Mürekkeple çizdiği işlerinde kent hafızasında yer eden travmaları, insan ve mekân ilişkisi üzerinden irdeliyor. Sanatçının büyük bir titizlikle betimlediği sahneler çetrefilli, derinlikli ve dağınık bir kentin yapılarında ve çeperindeki alanlarda kentsel dönüşümün, tahliyenin, yıkımın ve hatta çatışmanın bıraktığı izleri taşıyor.

Aktaş farklı görüntüleri birleştirerek oluşturduğu kompozisyonlar ile izleyicinin mekân algısını

soyutlaştırırken “yer”in belirsizliğini ve insanın yokluğundan kaynaklanan bir huzursuzluğu da ortaya çıkarıyor. 9 Tahta I ve 9 Tahta II işlerinde sanatçı Diyarbakır’a uçakla giderken havadan farkettiği görüntülerin peşine düşmesiyle varlığından haberdar olduğu, kan dondurucu askerî mezar hazırlıklarını adeta belgesel birer manzara resmi olarak bizimle paylaşıyor. Böylece onların yanında ve karşısında yer alan, sanatçının kendi çektiği fotoğraflardan yola çıktığı kompozit görüntülerden oluşan *Kayıp Geometri* ve *Bilinmeyen* de kaygısız birer manzara olmaktan çıkıp kuşkuyla yaklaşmayı gerektiren potansiyel olay yerlerine dönüşüyorlar.

AHMET DOĞLU İPEK (1982, Adıyaman) İstanbul’da yaşayan ve çalışan bir sanatçı. İpek, sanat eğitiminin ardından 2012 yılında Sanatorium’da ilk kişisel sergisini gerçekleştirdi. 2017 yılında Galata Rum Okulu’nda resimlerinin yanı sıra yerleştirmeleri de içeren çok kapsamlı ikinci kişisel sergisini açan sanatçı, 2018 yılında üç ay boyunca Paris’teki Cité des Arts misafir sanatçı programında bulundu. Aynı yıl *Günler* serisinden 89 çalışmasını içeren ve seriyle aynı başlığı taşıyan sanatçı kitabı SAHA Derneği’nin desteğiyle yayımlandı. 2021 yılında ise eserlerinden bir seçki Phaidon Press tarafından hazırlanan Vitamin serisinin yeni edisyonu *Vitamin D3 (Today’s Best in Contemporary Drawing)* adlı yayında yer aldı. 2022-2023 yıllarında Arter’de Selen Ansen küratörlüğünde gerçekleşen “Başımızda Siyahtan Bir Hâle” adlı kişisel sergisinde desenleri, resimleri ve büyük boyutlu yerleştirmeleri sergilendi. Bu kapsamda yayınlanan aynı isimli sergi kitabında ise farklı disiplinlerden yazarların metinleri yer aldı. Grup sergileri arasında Arter (İstanbul, 2022), Odunpazarı Modern Müze (Eskişehir, 2020), Abdülmecid Efendi Köşkü (İstanbul, 2019, 2022), Neues Museum Nürnberg (Nürnberg, 2018), ArtScience Museum (Singapur, 2015), Müze Evliyagil (Ankara, 2017), Mekân68 (Viyana, 2016), Bakı Müzesi (Bayburt, 2015); eserlerinin dahil edildiği kurumsal koleksiyonlar arasında ise Arter, İstanbul Modern ve OMM bulunuyor.

biriken 2006 yılından beri tiyatro, video ve performans temelli çalışmalar yapan Melis Tezkan ve Okan Urun’dan oluşuyor. biriken’in yakın dönem projeleri arasında *Sahibinden Kiralık* (tiyatro, 2019); *Unplugged* (enstalasyon ve performans, 2018); *This is the end, beautiful friend* (enstalasyon ve performans, 2017); *Sanki Hiç Durmadı* (müzik videosu, 2017) ve *Kıyamete Kadar Kapattım Kalbimi* (tiyatro, 2016) sayılabilir. biriken’in sahnelediği oyunlar ile farklı dallarda aday gösterildiği ya da aldığı tiyatro ödülleri bulunuyor ve *Art Review* dergisinin on sanatçısı

içeren 2018 seçkisi “Future Greats” arasında yer alıyor. biriken’in işlerine ev sahipliği yapan festival, bienal ve sergi mekânlarından bazıları: Wiener Festwochen (Viyana), Under the Radar Festival (New York), De Keuze International (Rotterdam), iDANS Festivali, 13. Sharjah Bienali-BAHAR (İstanbul), Jerk Off Festivali (Paris), Le 104 (Paris), Zorlu Performans Sanatları Merkezi, SALT Galata, Pera Müzesi, Red Bull Art Around (İstanbul).

Melis Tezkan 1982’de İstanbul’da doğdu. Paris’te yaşayan ve çalışmalarını yürüten sanatçı aynı zamanda Grenoble Güzel Sanatlar Üniversitesi’nde performans alanında öğretim görevlisi. Okan Urun 1983’te İstanbul’da doğdu. Fransa’da altı yıl yaşadıkdan sonra 2007’de İstanbul’a dönen sanatçı, çevirmenliğin yanı sıra sinema, televizyon ve dijital platformlarda oyunculuk kariyerini sürdürüyor.

BLURAK KABADAYI (d. 1989) İstanbul’da yaşıyor ve çalışıyor. Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi’nden mezun olup (2014) yüksek lisansa devam etti. Sanatçının son kişisel sergisi “Sabit Değişiklikler Dinamik Aralıklar” (2021, AVTO, İstanbul). Katıldığı grup sergilerinden bazıları; “Nedensel İlişkilerden Belirtisel Göstergeler Başkalaşimler” (2022, Sanatorium, İstanbul), “Yabancı Bir Göz” (2022, Nilüfer Sanat, Bursa), “Kök” (2018, Santral İstanbul), “Hiçbir Şey Görememek” (2017, Alt Art Space, İstanbul). Kabadayı 2017 yılında “Baştan Başlamak” (İstanbul Bienali / Liverpool Bienali / Protocinema) değişim programında yer aldı.

CEVDET EREK sanatçı ve müzisyen, İstanbul’da yaşıyor ve çalışıyor. Cevdet Erek, 2000’li yılların başından bu yana enstalasyon çalışmalarında ses, mimari yapılar, grafik ve performansı birleştirerek izleyicinin belirli bir mekâna ilişkin algısını ve deneyimini değiştirmeyi amaçlıyor. Erek’in enstalasyon ve performansları Documenta, Sidney Bienali, İstanbul Bienali, Kunsthalle Basel ve San Fransisko Sanat Müzesi dahil olmak üzere

birçok kurum ve bienalde sergilendi. Sesli mimari enstalasyonu “ÇİN” ile 57. Venedik Bienali’nde Türkiye’yi temsil etti. Sanatçının kişisel sergilerini düzenleyen kurumlar arasında Berlin’deki Hamburger Bahnhof Müzesi (“Bergama Stereo”, 2019), Chicago Sanat Enstitüsü (“chiçiçichicici”, 2019) ve İstanbul Arter (“Bergama Stereotip”, 2020) sayılabilir.

İlk olarak Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi’nde mimarlık eğitimi alan Erek, İstanbul merkezli deneysel müzik grubu Nekropsi’nin de bir parçasıdır. Yüksek lisans eğitimini İTÜ Müzik İleri Araştırmalar Merkezi’nde (MİAM) Ses Mühendisliği ve Tasarımı alanında tamamladı. İTÜ TMDK ve İTÜ MİAM’da Müzik Teknolojisi / Ses Tasarımı ve Mühendisliği bölümünde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

DENİZ AKTAŞ (d. 1987) yaşamını ve çalışmalarını İstanbul ve doğduğu Diyarbakır arasında sürdürüyor. Aktaş Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi resim bölümü ardından Yeditepe Üniversitesi’nde yüksek lisans eğitimini tamamladı. Seçilmiş kişisel ve karma sergileri arasında, “Within the Shadows of Time”, Odapark Center for Contemporary Art, Hollanda (2023); “Sanat Umudun En Yüksek Biçimidi”, Müze Evliyagil; Papko Koleksiyonu; Müze Evliyagil, Ankara (2022); “Symbiosis” (Metin Çelik ile) Makro-Scope and Museum für Fotokopie (2022); “Tesadüfi Bir Kronolojinin 76 Parçası”, .artSümer, İstanbul (2022); “Ol!”, Galeri Nev, Ankara (2022); “Burası”, Yapı Kredi Kültür Sanat, İstanbul (2021); “Permafrost”, La Panacée MOCO, Montpellier (2020); “Yedinci Kıta”, 16. İstanbul Bienali” (2019); “Yok Yerler” (solo), .artSümer, İstanbul (2018); “Şimdinin Peşinde”, İstanbul Modern, İstanbul (2018-2020); “İmkansız Uzam”, Kasa Galeri, İstanbul (2017); “Poser Son Temps”, On-Off Site, Paris (2017); “Wider den Grautönen”, Pasinger Fabrik Gmbh, Münih (2016); “Açık Şehir”, Pilot Galeri, İstanbul (2016) ve “Mitolojiler”, 3. Mardin

Bienali (2015) bulunur. Aktaş, 2016 yılında Paris’te gerçekleşen “Cité Internationale des Arts”, 2022 yılında Mülheim an der Ruhr’da gerçekleşen “Urbane Künste Ruhr: Macroscope” misafir sanatçı programına ve 2020 yılında ARTER Araştırma Programı’na katılmıştır. Thames & Hudson’un 2023 tarihli Drawing in the Present yayınında ve Phaidon’un 2021 tarihli Vitamin D3: Today’s Best in Contemporary Drawing yayınında yer almaktadır.

DUYGU DEMİR Sanat tarihçisi ve küratör Duygu Demir, geç Osmanlı dönemi ve erken Cumhuriyet Türkiye’sinin modern resim pratiklerine odaklanan doktora tezini 2022 yılında Massachusetts Institute of Technology bünyesinde tamamladı. Doktora çalışmalarından önce SALT’ta programcı olarak çalışan Demir’in küratörlüğünü üstlendiği sergiler, SALT (Ankara ve İstanbul), MIT Keller Gallery (Cambridge, MA), Arter (İstanbul) ve Tate Modern (Londra) gibi kurumlarda yer aldı. Akademik makalelerinin yanı sıra güncel sanatla ilgili yazıları yurtiçinde ve yurtdışında çeşitli dergilerde ve çevrimiçi platformlarda yayımlanmaktadır. Demir’in araştırma ve ilgi alanları arasında sergileme tarihleri, ulus-ötesi karşılaşmalar, mimariyle sanatın bir araya geldiği anlar ve özellikle Batı-dışında kalan güncel sanatsal pratikler bulunur. Lisans derecesini New York’taki Columbia Üniversitesi’nden Görsel Sanatlar ve Sanat Tarihi alanlarında tamamlayan Demir, 2023 yılının güz dönemi itibarıyla Abu Dabi’deki New York Üniversitesi’nin Sanat Galerisi’nin küratörlüğünü üstlenmiş ve aynı kurumda araştırmacı öğretim üyesi olarak görev alacaktır.

HAKAN TOPAL Brooklyn, New York’ta yaşıyor ve çalışıyor. 2000’de uluslararası bir sanat ve araştırma grubu olan xurban_collective’in (2000-12) kurucularından biri olarak yer aldı, önde gelen sanat müzeleri ve bienallerde kişisel ve kolektif çalışmalarını sundu. 49. Venedik Bienali’nde Türkiye’yi temsil etti; 8. İstanbul Bienali, MoMA

PS1’da Greater New York sergisi, 9. Gwangju Bienali ve 8. Bükreş Bienali’ne katıldı. Birçok uluslararası organizasyon ve müze tarafından yeni eser üretim desteği aldı, bunlardan bazıları: Thyssen-Bornemisza Çağdaş Sanat, Viyana; KW Çağdaş Sanat Enstitüsü, Berlin; ZKM Sanat ve Medya Merkezi, Karlsruhe; Sextant Et Plus, Marsilya; Ulusal Çağdaş Sanat Müzesi, Atina ve Perpetual Revolution: The Image and Social Change için katkı sunmak üzere Uluslararası Fotoğraf Merkezi (ICP), New York.

Topal, 1996–2000 yılları arasında Görsel-İşitsel Araştırma ve Uygulama Merkezi’nde (GİSAM) araştırmacı olarak çalıştığı Orta Doğu Teknik Üniversitesi’nde mühendislik (lisans) ve Toplumsal Cinsiyet ve Kadın Çalışmaları (Yüksek lisans) okudu. New York New School for Social Research’ta Sosyoloji alanında doktorasını tamamladı. Halen New York Eyalet Üniversitesi Purchase College’da Yeni Medya ve Sanat+Tasarım doçenti olarak çalışmaktadır.

HALE TENGER (d.1960, İzmir), Boğaziçi Üniversitesi Bilgisayar Programcılığı Bölümü’nün ardından 1986 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi’nde Seramik Bölümü’nden mezun oldu ve yüksek lisansını 1988 yılında South Glamorgan Institute of Higher Education’da tamamladı.

Hale Tenger’in eserleri, aralarında 6. Ural Endüstriyel Bienali (2021); 16. İstanbul Bienali (2019); 57. Venedik Bienali (2017); 8. Havana Bienali (2003); 3. Gwangju Bienali (2000); 2. Johannesburg Bienali (1997); Manifesta 1 (Rotterdam, 1996); 22. São Paulo Bienali (1994); 4. ve 3. İstanbul Bienalleri (1995,1992) olmak üzere birçok uluslararası bienalde sergilendi. Tenger’in seçme kişisel sergileri arasında Galeri Nev İstanbul (2019), Rizzuto Gallery (Palermo, 2018); Protocinema (New York, 2015); Smithsonian Institute (Washington, 2011); Green Art Dubai (2011) bulunuyor. 1986’da British Council Bursu

alan sanatçının davet aldığı misafir sanatçı programları arasında ise The Rockefeller Foundation, Bellagio Center (Bellagio, 2019), ArtPace (Teksas, 1997), New York State College of Ceramics at Alfred University (New York, 1994) yer alıyor. Eserleri, Centre Pompidou; Art Gallery of Western Australia; Museum Voor Modern Kunst Arnhem; Arter (Vehbi Koç Vakfı Koleksiyonu) ve İstanbul Modern (Dr. Nejat F. Eczacıbaşı Vakfı Koleksiyonu) gibi koleksiyonlarda bulunuyor.

HASAN ÖZGÜR TOP imaj, metin, mitoloji, ideoloji ve teoloji gibi konular üzerine düşünmeye ve çalışmaya ilgi duyar. İlk ve tek solo sergisini Lima’da gerçekleştiren Top’un işleri bugüne kadar İstanbul, Berlin, Şangay, New York ve Viyana’da sergilendi ve gösterildi. 2014’te Marmara Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi’nin Resim Bölümü’nden mezun olan sanatçı, lisansüstü derecesini 2020’de Dutch Art Institute’den aldı.

HUO RF (d. 1988, Mersin) İstanbul’da yaşıyor ve çalışıyor. Resim alanında lisans eğitimini Balıkesir Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi’nde 2010 yılında tamamladı. İstanbul merkezli sanatçı kolektifi Signs of Time’in (2011) kurucu üyesi, online platform border_less (2018) ve border_less ARTBOOK DAYS’in (2019) kurucu ortağı-yöneticisidir. Kişisel sergileri arasında; *Soyut Yalanlar*, *Bilsart İstanbul*, (2019); ... *buradaydı*, Elhamra Han, İstanbul (2018); *Tersten Hikâyeler*, Pi Artworks İstanbul, (2017), *Mümkün [Possible]*, Karl Gallery İstanbul (2015) bulunuyor. Katıldığı karma sergiler arasında Pasaj, Eldem Sanat Alanı, Eskişehir, (2019); Sunday Morning, Galerist, İstanbul (2018); *Sözden Öte*, 4. Uluslararası Mardin Bienali, Mardin (2018); *KEK Sever Misiniz?*, Kadın Eserleri Kütüphanesi ve Bilgi Merkezi Vakfı, İstanbul (2018); *Bahar*, 13. Sharjah Bienali İstanbul ayağı; *Signs of Time*, İstanbul (2017) ile *İkame*, Rampa İstanbul (2016) bulunuyor. Huo Rf Neapolitan Dialogues, Fondazione Morra - Archivio Casa Morra, Napoli,

İtalya (2021), SVA Summer Residency, New York (2019), İstanbul Bienali Çalışma ve Araştırma Programı, İstanbul (2018–19) ve Raizvanguardia Artist Residency, Coimbra, Portekiz (2016) misafir sanatçı programlarına katılmıştır.

İNCİ FURNİ 1976 yılında Bursa’da doğan İnci Furni 2001’de Mimar Sinan Üniversitesi Resim bölümünde eğitimini tamamladı.Yaşamına ve çalışmalarına İstanbul’da devam eden sanatçı bireysel pratiğinin yanı sıra Hafriyat Grubu, Ha za vu zu ve Grup P ile kolektif çalışmalar yaptı. New York’ta ISCP, Paris’te Cite Internationale des Arts ve Basel’de IAAB sanatçı davet programlarına katıldı. 2022’de Bilsar İstanbul, 2021’de Krinzinger Galeri Viyana’da, 2019–2020 Arter’de (İstanbul), 2016–2017’de Öktem Aykut Galeri’de (İstanbul), 2014’te Polistar’da (İstanbul), 2013’te Rampa Galeri’de (İstanbul) ve 2013 yılında Krinzinger Galeri’de (Viyana) solo sergiler açtı. Sanatçının yapıtları, “Oyun Bu”, Arter, İstanbul (2022); “Koyun Koyuna” Arter, İstanbul, (2022); “When You Touch About Me, I Think Myself” Sign Moments, İstanbul (2020); “Büyük Çayır”, Poşe, İstanbul (2018); “Anarchitecture”, Ariel Galeri, İstanbul (2017); “Aylaklar” Fransız Kültür Merkezi, İstanbul (2017), “Ev” Müze Evliyagil Ankara (2017), “Kendi Kendine” El Hamra Pasajı İstanbul (2015), 2. Uluslararası Kiev Bienali, Ukrayna (2014), Grup P ile “Formun Huzursuzluğu”, Museum Quarter, Viyana (2013); “Why Painting Now”, Krinzinger Projecte (2013); “Hayal ve Hakikat” İstanbul Modern (2011); Arter İkinci Sergi, İstanbul (2010); Hafriyat grubu ile “Görünmezlik Taktikleri” TBA Galeri-Tanas-Arter, Viyana-Berlin-İstanbul, (2011); 11. Uluslararası İstanbul Bienali (2009), 10. Uluslararası İstanbul Bienali (2007) gibi grup sergileri ve bienallerde yer aldı.

ÖZLEM GÜNYOL - MUSTAFA KUNT Özlem Günyol (d. 1977, Ankara) ve Mustafa Kunt (d. 1978, Ankara) 2001 yılında Ankara Hacettepe Üniversitesi’nden mezun olduktan sonra

eğitimlerine Frankfurt’taki Städelsschule’de devam ettiler.

Seçilmiş kişisel sergileri arasında “be-cause”, Basis e.V., Frankfurt am Main (2007); “Vier”, Museum für Moderne Kunst (MMK3), Frankfurt am Main (2008); “Özlem Günyol & Mustafa Kunt”, Dortmunder Kunstverein, Dortmund (2014); “Beyond the Horizon”, Projektraum des Deutschen Künstlerbundes, Berlin (2017); “AYRIYRIBİRARADA - harfler, sayılar, noktalama ve diğer işaretler”, Yanköşe, İstanbul (2018); “Ses-li Harfler I Ses-siz Harfler”, Dirimart, İstanbul (2019); “The Image Without the Image”, Kulturkreis der deutschen Wirtschaft, Berlin (2019) ve seçilmiş grup sergileri arasında “Making a Scene”, Fondazione Morra Greco, Napoli (2008); “El Dorado, About the Promise of Human Rights”, Kunsthalle Nürnberg (2009); Hector Kunstpreis 2009, Kunsthalle Mannheim (2009); “İsimsiz”, 12. İstanbul Bienali (2011); “Lines of Thought”, Parasol Unit, Londra (2012); “ars viva 12/13 Systeme”, Kunstmuseum Liechtenstein, Vaduz (2013); “New Frankfurt Internationals: Solid Signs”, Frankfurter Kunstverein, Frankfurt am Main / NKV, Wiesbaden (2015); “As Rights Go By – On the Erosion and Denial of Rights”, freiraum Q21, Museums Quartier, Viyana (2016); “How Will the Weather be Tomorrow?, Between Bridges”, Berlin (2018); “wassergeister... mythisches wasser in der antike undgegenwart!”, Neue Galerie Kassel (2021); “Ve Şimdi İyi Haberler”, Pera Museum, İstanbul (2022); “Sahnede 90’lar”, SALT, İstanbul (2022); “Birlikte nasıl çalışırız?”, 8. Çanakkale Bienali, Çanakkale (2022); “Auditions for An Unwritten Opera Around the works by Mutlu Çerkez”, Staatliche Kunsthalle Baden-Baden (2023) yer alıyor. Seçilmiş ödülleri arasında; HAP Grieshaber Preis der VG Bild-Kunst, DE (2017); ars viva Güzel Sanatlar Ödülü, DE (2012); J.W. Hector Kunstpreis, DE (2009) yer almaktadır. Özlem Günyol ve Mustafa Kunt yaşamlarını ve çalışmalarını Frankfurt am Main’de sürdürüyor.

İMALAT-HANE

©2023

AHMET DOĞU İPEK
biriken
BURAK KABADAYI
CEVDET EREK
DENİZ AKTAŞ
HAKAN TOPAL
HALE TENGER
HASAN ÖZGÜR TOP
HUO RF
İNCİ FURNİ
ÖZLEM GÜNYOL
& MUSTAFA KLINT

KÜRATÖR
DUYGU DEMİR

İMALAT-HANE
IŐIKTEPE OSB MAHALLESİ
KIRMIZI CADDESİ, NO:1/3C
NİLÜFER/BURSA
INFO@İMALAT-HANE.COM
İMALAT-HANE.COM